

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1996/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja Tonia Kuzmića iz Opatije, Pokupsko, Opatija 84, OIB: 26283326697, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirepu, odvjetniku iz Zagreba, Bužanova 6D, protiv tuženika Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane, OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 20. kolovoza 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetničkog vježbenika Kristijana Pavlovića, i zakonske zastupnice tuženika zamjenice pri OGDO u Zagrebu Doris Martinović, dana 18. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 20,44 eura neto, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim na iznos s dospijećem kako slijedi:

- na iznos od 20,44 eura od 15. veljače 2024. do isplate, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 756,25 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne

operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 18. rujna 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik kod tuženika, Zapovjedništvo za potporu, sa sjedištem zapovjedništva u Zagrebu, na poslovima djelatne vojne osobe, sve do dana 01.01.2020., kada je umirovljen. Za vrijeme rada u Ministarstvu obrane tuženik nije tužitelju uredno plaćao dodatke na plaću, radi čega je sudskim odlukama tuženiku naloženo isplatiti tužitelju neisplaćene dodatke na plaću.

Međutim, prilikom umirovljenja i izračuna mirovinske osnovice tužitelju u njegov zbroj ostvarenih plaća i obračuna vrijednosnih bodova, temeljem kojeg se utvrđuje mirovinska osnovica, nisu uvršteni i iznosi dodataka na plaću iz svake priložene sudske presude pa je mirovinska osnovica i time tako utvrđena mirovina tužitelja bila manja od one koju bi tužitelj ostvario da su mu utuženi dodaci na plaću od strane tuženika pravovremeno obračunati i uplaćeni. Dana 12.01.2024. tužitelj je podnio pred nadležnom službom HZMO-a zahtjev za obnovu postupka za donošenje novog rješenja o visini mirovine, u kojem bi se trebali obračunati i iznosi iz navedenih sudskih odluka i novih podataka o plaći. Kako temeljem čl. 134. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN, 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22) tužitelju pripada pravo na uvećanu mirovinu tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon donošenja rješenja u obnovljenom postupku, razvidno je kako je tužitelju od umirovljenja pa do podnošenja zahtjeva za obnovu postupka, odnosno do donošenja tog novog rješenja u obnovljenom postupku isplaćivan manji iznos mirovine od iznosa koji bi mu pripadao jer mu u ranijem obračunu mirovine nisu ušle u obračun osnovice plaće a time i mirovinske osnovice i iznosi utvrđeni citiranim sudskim odlukama.

Zbog neuplate utuženih a potom i dosuđenih dodataka na plaću te pripadajućih poreza, prireza i doprinosa, kao i zbog nedostavljanja odgovarajućih obrazaca nadležnom HZMO-u o tome, tužitelj je oštećen za iznos razlike između ostvarene visine mirovine i visine mirovine koju bi tužitelj ostvario da je tuženik pravovremeno isplatio tužitelju dugovane neto iznose te pripadajuće poreze, prireze i doprinose na ove neto iznose i da je pravovremeno o tome dostavila odgovarajuće obrasce nadležnom HZMO i to od dana umirovljenja 1. siječnja 2020. pa do dana 1. veljače 2024., kao prvog dana idućeg mjeseca nakon dana podnošenja zahtjeva za obnovu postupku, pa stoga tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu štete u vidu manje isplaćene mu mirovine za navedeno utuženo razdoblje.

Sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku tužitelj se obratio tuženiku radi mirnog rješenja spora, međutim njegovu zahtjevu nije udovoljeno.

Slijedom navedenog, tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 25. svibnja 2026. za utuženo razdoblje potražuje iznos od 20,44 eura neto, zajedno sa pripadajućim kamatama, uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe, te zahtjev po osnovi i visini. Također tuženik ističe prigovor zastare ovog zahtjeva za naknadom štete koja je u svakom slučaju najkasnije počela teći pravomoćnošću presude Općinskog suda u Karlovcu br. Pr-867/2016, a to je 8. ožujka 2019. godine. Navodi i da uz tužbu nisu priloženi dokazi o stvarno isplaćenoj mirovini tužitelju u spornom razdoblju te se ne može ni utvrditi visina eventualno nastale štete. Isto tako, ističe da tužbi nije priložen

točan izračun mjesečnih iznosa mirovine koju bi tužitelj primio da su pravovremeno uplaćena javna davanja, a takav izračun ovlašten je izraditi jedino HZMO. Budući da izračuni mirovina nisu u nadležnosti tuženika jer ne raspolaže podacima o visini isplaćenih mirovina, stoga nije u mogućnosti dostavljati izračune razlike između ostvarene visine mirovine i mirovine koju bi tužitelj primio da su mu isplaćeni iznosi iz pravomoćnih presuda. Iz dostavljenog tužbenog zahtjeva razvidno je da je tužitelj podnio zahtjev za obnovu postupka pred nadležnom službom HZMO dana 12. siječnja 2024. međutim tuženik još nema saznanja je li o istom odlučeno kao niti o visini mirovine slijedom čega ističe prigovor preuranjenosti zahtjeva.

Naime, tužitelj do današnjeg dana nije zaprimio novi obračun mirovine od HZMO-a, odnosno novo rješenje koje će biti pravni osnov za postupak naknade štete (tužitelj je podnio zahtjev za obnovu postupka nadležnom službom HZMO dana 12. siječnja 2024.), novo doneseno rješenje HZMO predstavlja prejudicijelno pitanje za postupak naknade štete, pa se također predlaže prekinuti ovaj postupak do pravomoćnog rješenja tog prethodnog pravnog pitanja.

Stoga tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška tuženiku zajedno s zakonskim zateznim kamatama tekućim od prvostupanjskog presuđenja do isplate.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u zahtjev za mirno rješenje spora od 12.04.2024., uz presliku povratnice, Odluku tuženika iz 12. mjeseca 2017., rješenje HZMO-a od 09.04.2020., uz prilog, presudu Općinskog suda u Karlovcu od 15.01.2019. poslovnog broja Pr-867/2016, presudu Općinskog suda u Karlovcu Stalna služba u Ogulinu od 19.01.2021. poslovnog broja Pr-455/2017, uz prilog (str. 4-30 spisa), dopis HZMO-a od 28.08.2024., rješenje HZMO-a od 16.08.2024. i 20.12.2024., s priložima, sudsku praksu (str. 57-153 spisa), rješenje HZMO-a od 08.08.2025., s prilogom (str. 158-163 spisa), izvršio je uvid u nalaz i mišljenje vještaka Lidije Tkalec Gradinščak - Vještak Tkalec d.o.o. od 07.05.2026. (str. 183-196 spisa), kao i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. - dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Tužitelj je bio zaposlenik tuženika – Ministarstva obrane Republike Hrvatske, na poslovima djelatne vojne osobe, te je umirovljen danom 01. siječnja 2020. godine. Mirovina mu je prvotno utvrđena Rješenjem HZMO-a od 09. travnja 2020. godine u iznosu od 3.500,00 kn (neto) mjesečno od dana 01. siječnja 2020. godine, prema odredbama Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba (NN 128/99, 22/02; dalje: ZPMODVO).

7. Pravomoćnim presudama Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj Pr-867/2016 od 15. siječnja 2019. godine i Pr-455/2017 od 19. siječnja 2021. godine tuženiku je naložena isplata razlika bruto plaće tužitelju za razna razdoblja u godinama

2012. i 2013. godine. Tuženik je isplatu po navedenim presudama izvršio, međutim pri prvotnom izračunu mirovine iznosi tih dosuđenih razlika plaće nisu bili uvršteni u mirovinsku osnovicu tužitelja.

8. Dana 12. siječnja 2024. tužitelj je pred nadležnom službom HZMO-a podnio zahtjev za obnovu mirovinskog postupka. Rješenjem HZMO-a od 08. kolovoza 2025. godine utvrđena je nova (viša) mirovina tužitelja, počevši od 01. veljače 2024. godine.

9. Sud je proveo financijsko vještačenje po vještaku Lidiji Tkalec Gradinščak (Vještak Tkalec d.o.o.), a nalaz i mišljenje vještaka sud u potpunosti prihvaća ocijenivši isti kao stručan, objektivan i izrađen u skladu s pravilima struke.

Na osnovi podataka iz nalaza, vještak je mišljenja da su rješenjem HZMO-a od 8. kolovoza 2025. uzeti su u obzir iznosi plaća dosuđeni po presudama broj Pr-867/2016 i Pr-455/2017. Iako dosuđeni iznosi za 2012. i 2013. u tom rješenju nisu uzeti u ispravnom iznosu, to nije utjecalo na visinu prosječnog vrijednosnog boda, a time i mirovinu.

Također, kada se uzmu u obzir razlike plaće dosuđene presudama (broj Pr-867/2016 i Pr-455/2017), nema razlike između tako utvrđene potencijalne mirovine i ostvarene mirovine za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2023. godine.

Naime, tužitelj je ostvario mirovinu po posebnim propisima, te se takva mirovina koja je viša od 3.500,00 kn, sukladno Zakonu o smanjenju mirovina određenih, odnosno ostvarenih prema posebnim propisima o mirovinskom osiguranju (NN, 71/10) smanjivala, ali nije mogla iznositi manje od 3.500,00 kn.

Za siječanj 2024. postoji potraživanje tužitelja u iznosu od 20,44 eura neto, kao posljedica ukidanja Zakona o smanjenju mirovina (NN, 71/10) čime je na visinu mirovine utjecao iznos većih prosječnih bodova.

10. Stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju vještaka, a osim toga, tužitelj je uskladio konačni tužbeni zahtjev upravo sa izračunom odnosno nalazom vještaka.

11. Prema čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23; dalje: ZR), ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Prema čl. 111. st. 2. ZR, pravo na naknadu štete odnosi se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa. Tuženik kao poslodavac bio je obavezan tužitelju uredno i pravovremeno obračunavati i isplaćivati sve sastavnice plaće, uključujući dosuđene dodatke. Budući da ih nije pravovremeno isplaćivao, nije ni obračunavao niti uplaćivao odgovarajuće doprinose HZMO-u, niti mu dostavljao propisane obrasce iz kojih bi HZMO saznao za izmijenjenu osnovu za obračun mirovine. Sukladno čl. 1045. st. 1. ZOO, tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je. Šteta se u smislu čl. 1046. ZOO definira i kao sprječavanje povećanja imovine (izmakla korist) – što je upravo slučaj kada je tužitelju onemogućeno ostvarivanje više mirovine. Obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO). Sukladno čl. 1090. ZOO, sud će dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

12. Što se tiče prigovora zastare, u kojem smislu tuženik tvrdi da je zastarni rok počeo teći pravomoćnošću presude Općinskog suda u Karlovcu Pr-867/2016, to jest danom 08. ožujka 2019. godine, te da je subjektivni trogodišnji rok iz čl. 230. st. 1. ZOO protekao treba reći kako je takav prigovor neosnovan. Navedeno iz razloga što prema čl. 230. st. 1. ZOO, tražbina naknade štete zastarijeva u roku tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. Prema čl. 230. st. 2. ZOO, u svakom slučaju zastarijeva u pet godina od nastanka štete. Tužiteljevo potraživanje je potraživanje razlike mirovine koja mu je bila isplaćena u manjem iznosu od onoga koji bi mu bio isplaćen da je tuženik pravovremeno obračunao i uplatio doprinose te dostavio odgovarajuće obrasce HZMO-u. Šteta nastaje svakog pojedinog mjeseca u kojem je isplaćena mirovina u nižem iznosu od onog koji bi pripao tužitelju. Za jedinu utuženu razliku koja je utvrđena – za siječanj 2024. šteta je nastala isplatom mirovine u siječnju 2024. Zastarni rok za to potraživanje nije ni počeo teći u smislu pravomoćnosti presude iz 2019. godine. No, čak neovisno o navedenom, zastarni rok u ovakvim slučajevima teče od primitka konačnog rješenja HZMO-a o novoj visini mirovine, jer tek tada oštećenik saznaje za ukupni opseg i visinu štete. Kako konačno Rješenje HZMO-a kojim je utvrđena nova mirovina datira od 08. kolovoza 2025. godine, subjektivni rok nije niti počeo teći do podnošenja tužbe. Također, nije osnovan niti prigovor preuranjenosti niti prejudicijelnosti rješenja HZMO-a. Naime, tuženik je tvrdio da novo rješenje HZMO-a o visini mirovine u obnovljenom postupku predstavlja prejudicijelno pitanje u smislu čl. 213. ZPP te da je tužbeni zahtjev prijevremen dok to rješenje ne bude doneseno. Prethodno (prejudicijelno) pitanje u smislu čl. 213. ZPP postoji samo kada o određenom pitanju može odlučiti isključivo drugi sud ili tijelo i kada je ta odluka neophodna pretpostavka za meritorno rješenje parnice. Ovdje to nije slučaj. Naime, ovaj sud je nadležan sam utvrditi visinu nastale štete na temelju financijskog vještačenja i raspoloživih dokaza, što je u ovom postupku i učinjeno. Osim toga, upravo zbog toga što novo rješenje HZMO-a po obnovi postupka ne djeluje retroaktivno — nova mirovina isplaćuje se tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon podnošenja zahtjeva za obnovu, što je u predmetnom slučaju 01. veljače 2024. — jedini pravni put za naknadu štete nastale u prethodnom razdoblju jest parnični zahtjev za naknadu štete. Prihvaćanje ovog prigovora u cijelosti bi onemogućilo oštećenika da ostvari naknadu štete za prošlo razdoblje, što je suprotno načelu potpune naknade štete iz čl. 1090. ZOO.

13. Obveza naknade štete dopijeva od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO). Šteta za siječanj 2024. nastala je isplatom umanjene mirovine u tom mjesecu, dakle u siječnju 2024. godine. Stopa zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

14. Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a. Prilikom dosuđivanja naknade troška tužitelju, sud je vodio računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje, troškovniku tužitelja te o tome da primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je vrijedila u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje.

Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku i to: za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora 25 bodova

(Tbr. 32/1 OTH), za sastav tužbe 25 bodova (Tbr. 7/1 OTH), za sastav podnesaka od 10.02.2025. i 25.05.2026., za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/1 OTH), te za sastav podnesaka od 11.09.2025. i 22.09.2025., za svaki podnesak po 6,25 bodova (Tbr. 8/3 OTH), kao i za pristup na ročište održano 05.02.2026. 25 bodova (Tbr. 9/1 OTH), za ročište održano 03.04.2025. 12,5 bodova (Tbr. 9/2 OTH), i za pristup na ročište za objavu presude 18.09.2026. 12,5 bodova (Tbr. 9/3 OTH), odnosno 162,5 bodova što uz PDV od 25% iznosi 406,25 eura. Tužitelju je priznat i trošak plaćenog predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu od 350,00 eura, dakle tužitelju je ukupno priznat trošak u iznosu od 756,25 eura.

Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 04.03.2026. budući isti nije bio neophodan za vođenje ovog postupka.

13. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, u visini određenoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

14. Iz svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 18. rujna 2026.

Sudac
Siniša Marinović

Uputa o pravnom lijeku:

Presuda kojom se završava spor u postupku male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4.-6., 8.-11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. tuženiku po OGDO

Broj zapisa: **9-3088d-5186d**

Kontrolni broj: **0e678-4ca1c-d88a4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.